

Publicerad 2009-03-28 15:48 av beskyddaren

dom gav igen hårt för att jag pratade

jag har nästan inga egna tankar kvar
och dom små tankarna som fortfarande är mina får inte plats
och jag vågar inte ens tänka dom
för varenda andetag är övervakat

dom bor i väggarna och bakom hörnen, under sängen och inuti andra människor
och jag är helt jävla ensam

och varenda rörelse är övervakad

jag kan inte ens gå på toa för till och med tvålflaskan hånflinar åt mig

jag är så förvirrad
glömmer ibland bort var jag är eller vad jag gör
och det känns som om jag befinner mig i en annan dimension
avskild från det andra människor kallar verkligheten
i ett rum fullt av människor är jag ensam
i en annan dimension

jag bryr mig inte ifall jag lever eller dör för jag är lika rädd för båda
tror inte ens det finns något som heter död längre
jag kommer alltid vara plågad av det här

en mardröm som inte går att vakna upp ur
varför blev just jag utvald?
varför kunde inte jag fått gå ovetandes i en låtsasvärld

[hjälp mig](#)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren beskyddaren med Poeter.se id #12436 innehar upphovsrätten